

زینب جلالیان را آزاد کنید

گردآوری و تنظیم: مهر ۱۳۹۴

زینب جلالیان

زادروز: ۱۳۶۱

زادگاه: ماکو

تحصیل: -

فعالیت: فعال سیاسی گرد ایرانی

بازداشت: ۱۳۸۸

اتهام: همکاری با گروه پژاک

حکم: حبس ابد

زندان: زندان سنندج/ اوین

زینب جلالیان (زاده ۱۳۶۱ در ماکو) فعال سیاسی گرد ایرانی است که در سال ۱۳۸۸ به اتهام همکاری با گروه پژاک به اعدام محکوم شد. محکومیت وی در سال ۱۳۹۰ به حبس ابد کاهش یافت. عفو بین‌الملل در خرداد ۱۳۹۳ اعلام کرد که زینب جلالیان در خطر از دست دادن کامل بینایی خود به سر می‌برد و به درمان فوری نیاز دارد. خانواده جلالیان تاکید دارند که مشکل بینایی زینب جلالیان پس از شکنجه آغاز شده است.

زندگی

زینب جلالیان در سن ۱۰ سالگی به دلیل اینکه خانواده‌اش با تحصیل او مخالف بودند از خانه فرار کرد. وی بلافاصله پس از فرار از خانه جذب حزب کارگران کردستان (پکک) شد که در آن زمان در ایران فعالیت قانونی داشت. وی در سال ۱۳۸۶ در کرمانشاه دستگیر شد و از آن به بعد در زندان سنندج به سر می‌برد. حکم اعدام او در آذر ماه ۸۸ به اتهام محاربه از طریق عضویت در گروه پژاک صادر و در دیوان

عالی کشور تأیید شد. به گفته فعالان کرد، دادگاه رسیدگی به اتهامات زینب جلالیان بدون حضور وکیل مدافع برگزار شده و تنها چند دقیقه بیشتر به طول نکشیده است. نزدیکان وی می‌گویند که جلالیان این اتهامات را نمی‌پذیرد و در سال‌های گذشته تنها با گروه پک‌ک بصورت غیرمسلحانه همکاری داشته است.

حکم اعدام

علی جلالیان، پدر زینب، اوایل تیر ۱۳۸۹ به رسانه‌ها گفت ۱۰ روز پیش دخترش را دیده ولی هیچ صحبتی از اجرای حکم اعدام او نبوده است. او گفت خبر اعدام قریب‌الوقوع زینب از طریق رسانه‌ها به گوش خانواده و وکیل او رسیده است. خلیل بهرامیان یکی از وکلای زینب جلالیان گفت از دو ماه پیش که وکالت این پرونده را بر عهده گرفته از محل نگهداری موکلش خبر نداشته است. وی ابتدا به زندان کرمانشاه رفته ولی در آنجا به او گفته‌اند ماموران اداره آگاهی یک ماه پیش زینب را از اینجا برده‌اند. بهرامیان پس از تلاش‌های مکرر متوجه شده که موکلش در بند ۲۰۹ زندان اوین است. روز ۹ تیر ۱۳۸۹ خلیل بهرامیان با وکالت‌نامه رسمی به زندان اوین مراجعه می‌کند. در آنجا به وی می‌گویند چنین زندانی‌ای در اینجا وجود ندارد. سپس با مسئولان بند ۲۰۹ تماس می‌گیرند و به بهرامیان گفته می‌شود: «شما نه اجازه ملاقات دارید و نه می‌توانید وکالت‌نامه را با حضور زندانی امضا کنید مگر اینکه دادستان تهران شخصاً دستور این کار را صادر کند.» خلیل بهرامیان می‌گوید:

این هم مغایر قانون اساسی ایران است و هم مغایر قوانین موضوعه داخلی یعنی قانون مجازات عمومی و آیین دادرسی و هم مغایر قانون حقوق شهروندی که در آنجا تأکید می‌کند که تمام تحقیقات حتی تحقیقات اولیه باید با حضور وکیل باشد. خوب این مغایرت و این تضاد و این جلوگیری از اجرای حق اگر از طرف دادستان باشد فاجعه‌بار است.

مخالفت‌ها با حکم اعدام

با افزایش احتمال قطعی شدن حکم اعدام زینب جلالیان، در داخل و خارج ایران با اجرای این حکم، مخالفت‌هایی شد.

زهرا رهنورد، همسر میرحسین موسوی و از مخالفان دولت ایران از احتمال اعدام زینب ابراز نگرانی و انتقاد کرد و با صدور بیانیه‌ای گفت: این روزها شایعه اعدام زینب جلالیان بر سر زبان‌هاست. چرا؟ آیا زینب جلالیان عضو گروه‌های به اصطلاح محارب بوده است؟ آیا زینب جلالیان تاکنون اسلحه در دست داشته است؟

سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در بیانیه‌ای با اشاره به این که «جلالیان احتمالاً در معرض خطر اعدام است» از قوه قضاییه ایران خواست «فورا» اجرای حکم اعدام زینب جلالیان و هفده «دگراندیش» دیگر گرد را متوقف کند.